

Posudek vedoucí diplomové práce

Tereza Manišová. 2016. *Přístup Čínské lidové republiky k Argentíně a Venezuele z perspektivy normativní mocnosti*. 78 stran.

Tereza Manišová se ve své diplomové práci zabývá problematikou, která patří mezi velmi aktuální a relevantní témata v kontextu latinskoamerického regionu i mezinárodních vztahů. Hlavním cílem práce je analyzovat zahraničněpolitické strategie Čínské lidové republiky ve vybraných zemích MERCOSURu, konkrétně v Argentíně a Venezuele (s. 1). Záměrem autorky je porovnat strategie a přístupy Číny k těmto dvěma státům z hlediska teorie normativní mocnosti a zkoumá rovněž důsledky čínských aktivit pro samotnou Argentinu a Venezuelu. V rámci výzkumných otázek se konkrétně ptá, zda chování Číny odpovídá zvolené teoretické koncepci, jaké prostředky Čína používá k šíření svých hodnot, jaké vůbec jsou tyto hodnoty, jak se čínské strategie v uvedených státech liší a jaký mají dopad (s. 2).

Struktura práce je přehledná, logická a odpovídá stanoveným cílům. Úvod i teoretická kapitola splňují veškeré náležitosti a práce je dostatečně ukotvena teoreticky i metodologicky. Zkoumaná problematika je vsazena rovněž do potřebného historicko-politického rámce, který představuje druhá kapitola věnující se širším souvislostem působení Číny v Latinské Americe a vývoji vztahů mezi Čínou a Venezuelou a Čínou a Argentinou. Zásadní je pak třetí kapitola, jež analyzuje a komparuje čínskou zahraniční politiku vůči daným zemím a poskytuje tak potřebné východisko pro zodpovězení výzkumných otázek.

Po obsahové stránce práci hodnotím jako kvalitní vícepřípadovou studii, která testuje vybranou teoretickou koncepci a jejím prostřednictvím se snaží odhalit specifika vztahů mezi vybranými státy, příčiny vzájemné spolupráce a její důsledky, jež zásadně ovlivňují nejen samotné země, ale i celý region. Autorka používá trojdimenzionální koncept normativní mocnosti Nathalie Tocci, což znamená, že posuzuje zahraniční politiku Číny na základě jejích cílů, prostředků a dopadů. Tyto tři dimenze jsou zároveň komparativní kritéria, která slouží k porovnání čínských strategií ve Venezuele a Argentíně. Hlavní limit práce vidím ve snaze dokázat, že Čína je normativní aktér, což samo o sobě není podstatné a vlastně to ani není možné. Jednou z podmínek posuzování států jako normativních aktérů je konzistentnost jejich chování, tzn. dlouhodobé a systematické prosazování normativních cílů bez ohledu na bezprostřední zájmy aktéra. Nejen, že se velmi špatně určuje, který cíl je normativní, ale zároveň je obtížné odhalit pravé motivy daného aktéra, stejně jako normativní dopad jeho politiky. Argumenty, které se o to snaží, jsou do velké míry subjektivní a tudíž diskutabilní. Sama autorka se s tímto problémem potýká, když konstatuje, že Čína v zahraniční politice zastává hodnoty jako respekt vůči druhým zemím a nevměšování se do vnitřních záležitostí, pokud zrovna nejsou v ohrožení její ekonomické zájmy (s. 70). Nicméně využití koncepce normativní mocnosti jako prostředku k analýze a komparaci vzájemných vztahů mezi státy své opodstatnění určitě má a autorka bezesporu v tomto směru dosáhla svých vytyčených cílů.

Z formálního hlediska nemám k práci mnoho připomínek. Jazykové, stylistické či typografické chyby se v textu vyskytují ojediněle, citační normu autorka používá správně a efektivně pracuje také s poznámkovým aparátem. Práce čerpá z dostatečného množství literatury, ačkoli se jedná zejména o anglicky psané zdroje. Větší zastoupení odborných publikací latinskoamerických autorů by práci jistě obohatilo. Určité nedostatky lze nalézt v seznamu zdrojů. Některé internetové zdroje rozhodně nelze pokládat za prameny (např. webové stránky organizací) a není možné je řadit k literatuře (např. stránky Business Info či zprávy agentury Reuters).

Celkově práci Terezy Manišové považuji za kvalitně zpracovanou a splňující nároky kladené na odborné texty v magisterském stupni studia.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 30. května 2016

Lenka Špičánová